

Poznań, dnia 23 marca 2020 r.

WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
FARMACEUTYCZNY

WIFPOP.8520.3.1.2020

DECYZJA

Na podstawie art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 499 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą - Prawo farmaceutyczne” i art. 105 § 1 w związku z art. 104 § 1 i 2 oraz art. 107 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), zwanej dalej „K.p.a.”

umarzam w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek P. [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] stycznia 2020 r. o przeniesienie zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej o nazwie „[REDAKTED]” zlokalizowanej przy ul. [REDAKTED]

UZASADNIENIE

Apteka ogólnodostępna o nazwie „[REDAKTED]” zlokalizowana przy ul. [REDAKTED] działała na podstawie zezwolenia nr [REDAKTED], znak: [REDAKTED] udzielonego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w dniu [REDAKTED] listopada 2012 r., zmienionego decyzją tegoż organu z dnia [REDAKTED] września 2019 r., znak: [REDAKTED]. Dotychczas apteka prowadzona była przez przedsiębiorcę:

██████ Sp. z o. o., któremu decyzją z dnia ███ maja 2018 r. cofnięto zezwolenie na jej prowadzenie w związku z utratą rękojmi prowadzenia działalności objętej zezwoleniem.

W dniu ███ lutego 2020 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w █████ wplynął wniosek P. █████ prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: █████, przedsiębiorca wpisany do CEIDG, nr NIP: █████ o przeniesienie zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej o nazwie „██████” zlokalizowanej przy ul. █████ w █████.

W dniu ███ marca 2020 r. do WIF w Poznaniu wplynęła decyzja Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia ███ marca 2020 r., znak: █████ utrzymująca w mocy decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia ███ maja 2018 r., znak: █████ cofającą przedsiębiorcy █████ Sp. z o. o. z siedzibą w █████ zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej o nazwie „██████” zlokalizowanej przy ul. █████.

Postanowieniem z dnia ███ marca 2020 r., znak: WIFPOP.8520.3.1.2020 organ wojewódzki uznał za zasadne włączenie do postępowania prowadzonego w przedmiocie przeniesienia zezwolenia obu rozstrzygnięć organów inspekcji farmaceutycznej.

W tej samej dacie organ wojewódzki zawiadomił strony, że postępowanie w niniejszej sprawie zostało zakończone, w związku z powyższym mogą, przed wydaniem decyzji przez organ I instancji, wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strony zapoznały się z aktami sprawy w dniu ███ marca 2020 r.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy organ wojewódzki zważył, co następuje:

Podstawę rozstrzygnięcia przyjętą przez organ I instancji w rozpatrywanej sprawie o umorzeniu postępowania stanowi art. 105 § 1 Kpa. Zgodnie z tym przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Umorzenie postępowania zamyka drogę do konkretyzacji praw lub obowiązków stron i kończy bieg postępowania w określonej instancji administracyjnej, stanowiąc załatwienie sprawy "w inny sposób" w rozumieniu art. 104 § 1 Kpa. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie nie budzi wątpliwości, iż bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce w sytuacji, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do jej istoty prawnie niemożliwym z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania organu - organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ogólnie przyjętą linią orzecznictwa sądowo - administracyjnego postępowanie może być bezprzedmiotowe z przyczyn prawnych - gdy okaże się, że nie ma normy prawnej udzielającej organowi administracji publicznej kompetencji do wydania decyzji administracyjnej, lub z przyczyn faktycznych - gdy okaże się, że nie ma okoliczności faktycznych uzasadniających według hipotezy normy prawnej kompetencję organu administracji publicznej do wydania decyzji administracyjnej. Wówczas to jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne, pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do rozstrzygnięcia

merytorycznego sprawy. Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie między innymi w wyroku NSA z dnia 18 czerwca 1995 r. SA/Łd 2424/94, ONSA 1996, nr 2, poz. 80.

Na uwagę w tym miejscu zasługuje, że zgodnie z brzmieniem art. 104a ust. 1 Prawa farmaceutycznego, który stanowi, że: *„Organ zezwalający przenosi zezwolenie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, na rzecz podmiotu, który nabył całą aptekę ogólnodostępną, w rozumieniu art. 551 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, od podmiotu, na rzecz którego zostało wydane zezwolenie, jeżeli:*

- 1) *nabywca apteki spełnia wymagania, o których mowa w art. 99 ust. 3, 3a, 4-4b i art. 101 pkt 2-5 oraz przyjmuje w pisemnym oświadczeniu wszystkie warunki zawarte w zezwoleniu;*
- 2) *adres prowadzenia apteki nie ulega zmianie”.*

Natomiast stosownie do ust. 2 cytowanego wyżej przepisu, stronami w postępowaniu o przeniesienie zezwolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1, są podmiot, który nabył całą aptekę ogólnodostępną oraz podmiot, na rzecz którego zostało wydane zezwolenie. Zauważyć należy także, że z dniem 25 czerwca 2017 r. ustawodawca wprowadził do przepisów ustawy Prawo farmaceutyczne instytucję przeniesienia zezwolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 w/w ustawy w sytuacji spełnienia przez wnioskodawcę warunków wskazanych w cytowanym wyżej art. 104a ust. 1 pkt 1 przy uwzględnieniu, że adres prowadzenia apteki nie ulega zmianie.

Konkludując, przeniesienie zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej nie następuje automatycznie w sytuacji, gdy dojdzie do przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa przez jeden podmiot, na rzecz drugiego podmiotu, lecz uwarunkowane jest spełnieniem dodatkowych wymagań określonych ustawą Prawo farmaceutyczne. Dopiero wydanie decyzji administracyjnej o przeniesieniu zezwolenia tworzy nowy porządek prawny i uprawnia podmiot, który nabył zorganizowaną część przedsiębiorstwa do podjęcia działalności objętej zezwoleniem. Podstawowym, kluczowym wręcz elementem badanym w toku postępowania w przedmiocie przeniesienia zezwolenia na prowadzenie apteki jest

ustalenie, czy na dzień wydawania decyzji w przedmiocie jej przeniesienia istnieje w obrocie prawnym zezwolenie, będące podstawą złożonego wniosku.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny stwierdza, iż wskazane wyżej przeniesienie własności przedsiębiorstwa miało miejsce przed wszczęciem postępowania o przeniesienie zezwolenia, jednak po wydanej przez organ I instancji decyzji o cofnięciu przedmiotowego zezwolenia - zbywającemu aptekę wraz z zezwoleniem na jej prowadzenie cofnięto bowiem zezwolenie na prowadzenie apteki objętej postępowaniem (decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego znak: [REDACTED] wydana została w dniu [REDACTED] maja 2018 r.), następnie w toku niniejszego postępowania decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna albowiem organ II Instancji utrzymał w mocy decyzję WIIF w Poznaniu w sprawie cofnięcia zezwolenia. Stąd też na dzień wydania niniejszego rozstrzygnięcia decyzja (zezwoenie) na prowadzenie apteki ogólnodostępnej stanowiąca podstawowy element umożliwiający dokonanie czynności określonej w art. 104a ust. 1 Prawa farmaceutycznego wypadła z obiegu prawnego, wobec czego brak jest podstaw do dalszego procedowania wniosku P. [REDACTED] z dnia [REDACTED] stycznia 2020 r.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego *„Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części”*. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania organu - organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Analiza materiału dowodowego wykazała, że nie ma podstaw do dalszego procedowania, wobec czego niniejsze postępowanie należało umorzyć jako bezprzedmiotowe.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e: Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, za moim pośrednictwem (61-285 Poznań, ul Szwajcarska 5), w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

W myśl art. 127a Kpa: § 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

§ 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

[REDACTED]